

[Ole Olsen.]

der meget nemt kan ske om, hvilke partier der gerne vil hjælpe de små erhvervsdrivende. Hvis man skal se nogenlunde realistisk på det, der sker nu, må man erkende, at der naturligvis sker det, at omkostningerne ved at drive butik stiger noget, det bliver dyre-re, lønomkostningerne pr. enhed vil stige, men jeg kan ikke se andet, end at det må være til fordel for de mindre erhvervsdrivende, som måske passer deres butik alene. Det kan ikke være sådan, at dette forslag vil skade de mindre erhvervsdrivende; der kan være andre grupper, man kan være bange for — som det også er sagt heroppefra — det kan skade, men jeg tror ikke på, det på nogen måde kan komme til at skade de mindre erhvervsdrivende.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal ikke tage en diskussion op med hr. Glensgård nu. Når vi ikke kender de ændringsforslag, fremskridtspartiet vil komme med, er det jo noget vanskeligt at diskutere dem.

Fru Aase Olesen var inde på den tanke, at ingen butikker var tvunget til at have åbent længere, end de ville, men fru Aase Olesen har jo selv været inde på det urimelige i, at man nu får en samlet åbningstid på 69 $\frac{1}{2}$ time, og det skal da ses i sammenhæng med den øvrige lovgivning, som forslaget indeholder.

Jeg ved ikke, om det skulle være noget særlig godt at være liberalist i denne sag. Den fuldendte liberalisme er noget med kræfternes frie spil, og der er jo også nogle, som faktisk lægger op til at få gennemført en sådan lukkelov eller slet ikke have nogen. Men når kræfternes frie spil råder, er det altid de små, der kommer i klemme. Hr. Jens Peter Jensen kan jo godt påstå, at disse 6 timer, som man nu yderligere kan have åbent, bliver til gavn for nærbutikkerne, at det er dem, der får fordel af det, og at det absolut ikke er supermarkederne, men det er kun en påstand, som der ikke er nogen dokumentation for. Jeg vil foreløbig påstå det modsatte, og der vil ikke gå ret lang tid, før vi vil opdage, at de 6 timer netop vil blive brugt af supermarkederne og de store fødevarer-koncerner og andre til at holde et par timer åbent om aftenen med film og med kaffe og alt muligt, som sådanne store koncerner er i

stand til for at trække nogle kunder til. Hver gang koncernerne finder på at lave sådan nogle indkøbsaftener, hvor hele familien skal ud, og hvor de skal have røde og blå balloner og alt det dér, skal personalet stå til rådighed. Det er et sådant skridt, man tager henimod kræfternes frie spil, og det er et skridt, som vi absolut ikke vil medvirke til.

Hvis man skulle være helt ærlig, skulle man sige, at det, man nu gør, faktisk er at foretage et eksperiment, som man ikke endnu kender følgerne af. Vi kommer imidlertid ret hurtigt til at se følgerne, og derfor er der også håb om, at man om et års tid må erkende, at det, man er i færd med at lave i dag og ved tredje behandling, er forkert.

Kurt Hansen (VS):

Hr. Glensgård spurgte, om de folk, der var inde i en frisørsalon eller en skønhedsklinik, eller hvad sådan noget hedder, når klokken var slagen, skulle styrte ud med den ene fod under behandling og med muddermaske på, eller hvilke situationer de i øvrigt kunne komme til at styrte ud af forretningen i. Nej, det, der er tale om, er, at der måske kunne laves en ordning, der sikrede, at man ikke gik i gang med sådan nogle langvarige eller længerevarende behandlinger senere end $\frac{1}{2}$ time før den faktiske lukketid, så personalet blev rimeligt tilgodeset. Jeg kan ikke se nogen som helst fornuftig grund til, at det personale, der er ansat under netop denne specielle sektor, skal have en arbejdsuge på 5-6 timer længere end andet butikspersonale. Der er overhovedet ingen grund til, at de i den grad skal pålægges ekstraarbejde, som andre områder heldigvis er sluppet for.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Det første skal være til hr. Glensgård. Det er rigtigt, at vi har haft travlt, men jeg vil godt lige gøre hr. Glensgård opmærksom på, at sidste gang vi fik en meget venlig henstilling om at komme med ændringsforslag til butiksløvsforslaget i erhvervsudvalget, var den 18. marts.

Så vil jeg godt sige mange tak til hr. Arne Bjerregaard. Det politiske liv giver jo mange øretæver — jeg ved ikke, om man må benytte et sådant udtryk herfra, men